

Hi havia una vegada un home pobre que va heretar un gat pèl-roig.

L'home va pensar que el gat no li servia per a res perquè en sa casa no hi havia ni ratolins.

Quan l'anava a abandonar, el gat es va posar a parlar:

–Dóna'm unes botes i un sac i et faré ric –va dir l'animal.

L'home no s'ho va creure. Però, per si de cas, li va donar unes botes velles i un sac apedaçat.

Les botes eren enormes i el gat pèl-roig va tardar tres hores a lligar-se-les amb cordells. Després va comprovar que podia caminar com les persones. Amb el sac al muscle se'n va anar al mercat de la ciutat. Un carnisser el va guipar i li va dir:

–Si a més de portar botes saberes cantar, et faries famós.

El gat va recordar una cançó de bressol de sa mare. Es va aclarir la veu i va cantar:

El meu gat, el meu gat
ja no fa soroll.
El meu gat, el meu gat
ja dorm fet un roll.

El carnisser, la verdulera, el pescater, la fornera i el pastisser van picar de mans fins que els van eixir espurnes. A continuació, li van regalar xulles, encisams, un meló, un calamar, tres fogasses de pa i sis pastissos de nata. El gat ho va posar tot dins del sac i va tornar a casa.

L'amo del gat va pensar que havia estat un encert quedar-se amb aquell animal pèl-roig. I tant! Li havia portat menjar per a una setmana!

